

9.10.2022 - Čisté srdce stvoř ve mně, Bože.

Písně: 687 – Pán Bůh je láska; 757 – Mir na zemi; 581 – Stvoř srdce čisté

418–I když se rozcházíme

1. čtení: Žalm 73 celý; **kázání:** Matouš 5,8

"Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha." (Mat. 5,8)
První krok Davidovy modlitby: "Čisté srdce stvoř ve mně, Bože" (Žalm 51,12), znamená pochopit, že tuto modlitbu potřebujeme. Jednou jsem při modlitbě pocítil, že Bůh chce, abych mu odevzdal celé své já. Chtěl se dotknout oblastí mého života, které mu bránily použít mě v přímluvách. Po chvíli přemýšlení jsem řekl: "Dobře, Pane. Půjď a vypořádej se s věcmi, které ti nedovolují plně ovládnout můj život."

Bible říká: "Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha." (Matouš 5:8)

Čisté srdce je jedním z klíčů, které potřebujeme k hmatatelnému kontaktu s Bohem – a tím i k přijetí Božích odpovědí a plánů, které nám umožní prorazit.

Čistého srdce nedosáhneme vlastním úsilím, ale pouze tím, že pozveme Ducha svatého, aby se v nás usadil a prozářil nás Ježíšovým světlem. O tom jsme mluvili nedávno na bohoslužbách 3 neděle zpátky. Když se takto modlíme – za jeho světlo – vystupují na povrch všechny polostíny a šediny, všechny způsoby myšlení, které byly buď špatné, nebo se nám dokonce zdály dobré, ale nebyly v souladu s Božím způsobem myšlení a škodily nám. Teprve když špatné věci vědomě nazveme špatnými a když jsme ochotni je odevzdat Bohu a když dovolíme Bohu, aby přinesl změnu, může se Duch svatý dotknout toho místa v nás, které ještě nebylo v našem životě podřízeno Ježíšovu panství – a okamžitě ho změnit.

Někdy je to část, na které chce Bůh pracovat, aby nám umožnil průlom v oblasti, kde to ještě nevidíme.

Boží slovo říká, že v našich srdcích je stále ještě mnoho hříšného - (...) Bůh na nás bude vyvíjet tlak, abychom to změnili; musíme mu ve víře otevřít dveře a říci: "Pane, pojď dál. Stvoř ve mně čisté srdce. Jakmile před ním odhalíme všechna temná zákoutí svého srdce, vstoupí Duch svatý, "konečně se vypořádá s tím, co je přirozené".

První krok Davidovy modlitby: "Stvoř mi čisté srdce, Bože" (Žalm 51,12), znamená pochopit, že tuto modlitbu potřebujeme. Jednou jsem při modlitbě pocítil, že Bůh chce, abych mu odevzdal celé své já. Chtěl se dotknout oblastí mého života, které mu bránily použít mě v přímluvách. Po chvíli přemýšlení jsem řekl: "Dobře, Pane. Půjď a vypořádej se s věcmi, které Ti nedovolují plně ovládnout můj život."

"Nebyl to hřích, s nímž se Bůh musel vypořádat, bylo to mé vlastní já – něco, co vzniklo pádem. Postupně se dotkl prstem každé oblasti mého života a já jsem se jich musel chladnokrevně zříci; bez mého souhlasu mi je Bůh nikdy nemohl vzít. V okamžiku, kdy jsem se jich zřekl, přišlo očištění."

Druhým krokem modlitby za čisté srdce je dovolit Bohu, aby se zabýval tím, co je třeba v nás změnit.

Myslel jsem si, že být pod vlivem Ducha svatého je snadné a že se v mžiku začnu podobat Ježíši – jeho postojům a srdci. Nic nemůže být vzdálenější pravdě! Měl jsem dojem, že od té chvíle se mi před očima znovu objevily všechny hříchy, kterých jsem se kdy dopustil. Také jsem měl dojem, že místo abych se stále více podobal Kristu, choval jsem se mnohem hůře než předtím, jen s tím rozdílem, že ve chvílích slabosti jsem na sobě cítil pohled Ducha svatého a mé srdce se před Bohem hroutilo a měklo.

Jedním z problémů, kterým jsem tehdy musel čelit, byla pýcha. Je zvláštní, že před modlitbou za odevzdání svého života Ježíši to na mém seznamu hříchů nebylo... Musel jsem si uvědomit, že ve mně není nic dobrého! Moje samo spravedlnost byla jako poskvřený oděv. Když jsem se toho zřekl, stal se pro mě Josefův příběh vzácným. Co má jeho příběh společného s životem přímluvce? Bůh si Josefa použil k tomu, aby vnesl božský zásah do života národa. Tímto způsobem se stal vykladačem. Bůh se pravděpodobně zabýval i zlými postoji jeho srdce.

Josefův příběh začíná v Genesis 37. Ve druhém verši se s Josefem setkáváme jako s mladým a pyšným dospívajícím člověkem: "Toto je rodopis Jákobův. Sedmnáctiletý Josef pásal se svými bratry ovce. Byl to mládenec, který býval se syny žen svého otce, Bilhy a Zilpy. Josef přinášel svému otci o svých bratrech zlé zprávy."

Bůh si chtěl použít pyšného páva, aby změnil běh dějin národa, ale ještě předtím se musel vypořádat s jeho povahou.

Jako mladí přímluvci jsme s Josefem kráčeli ruku v ruce s pýchou.

Další věcí, kterou Josef udělal, bylo, že si oblékl barevný plášť (symbol pomazání), který okázale ukazoval jeho postavení. To je také problém moderní doby – Bůh vylévá ducha modlitby a najednou si mnozí lidé myslí, že jsou obzvláště význační, protože jsou přímluvci.

Když nám Bůh svěruje modlitbu, očišťuje nejprve naše srdce, aby modlitby, které přinášíme, nebyly poskvřené a zaujaté. Bůh nás chce naučit, jak se modlit, aby se naplnila jeho vůle, ne naše. Kvůli svému otcovskému srdci se snaží, aby z nás bylo odstraněno "naše vlastní pomazání" - naše vlastní choutky, hořkost, odmítání, učení a předsudky.

Jak jsem hovořil dříve, Josef měl přinejmenším jednou příležitost udat své bratry otci. A hle, když viděli, jak se jejich mladší bratr těší otcově přízni, nemohli to vydržet. "Jakmile Josef přišel k bratrům, strhli z něho suknicu, tu suknicu pestře tkanou, kterou měl na sobě" (1. Mojž. 37,23).

Další verš je nesmírně zajímavý svou symbolikou: "Spatřili karavanu Izmaelitů přicházející z Gileádu; jejich velbloudi nesli vonné koření, balzám a myrhu a šli s tím do Egypta" (1. Mojž. 37,25).

V Josefově době se koření, o němž je zde řeč, používalo při pohřebních obřadech. Události, které se odehrály během následujících dlouhých let Josefova života, tedy Bůh naplánoval tak, aby pohřbil pýchu a sobecké pudy tohoto mladého pomazaného muže, které ho zdržovaly od velkého životního povolání. Existuje zásada, která může být pro mnohé mladé a oduševnělé vykladače bolestivá. A zní takto: Bůh nikam nespěchá. Pokud si myslí, že potřebujeme čas, aby v nás rostl jeho charakter, stane se to. Bude neúnavně a vytrvale očišťovat naše hříšná srdce, dokud neusoudí, že nám konečně může dovolit modlit se o lidské záležitosti, jak si přeje. Většina z nás by chtěla, aby se všechno stalo hned, ale Bůh si rád "počká". Touží po citlivém srdci.

Bůh měl pro Josefa připraveno mnoho změn poté, co očistil jeho srdce od pýchy. Josef se těšil jeho přízni, bylo období, kdy se mu dařilo – byl dokonce jmenován správcem Potifarova domu. Později se Boží prst dotkl další oblasti jeho života – jeho vnějšího vzhledu a síly. "Josef byl krásné postavy a krásného vzhledu" (Genesis 39,6).

Když okusíme úspěch, snadno se chytíme do pastí. Začneme si myslet, že nás Bůh postavil nad ostatní, protože se dokážeme modlit s větší autoritou a slyšíme ho jakoby zřetelněji. Myslíme si, že nás Bůh učinil "šikovnějšími" v modlitbě než ostatní.

Ačkoli Josef nepodlehł Potifarově ženě, stále měl velký problém s pýchou. Někdy slova prozrazují postoj našeho srdce. Tak tomu bylo i v případě Josefa – podívejte se, kolik osobních zájmen se v jeho slovech vyskytuje, a všimněte si, komu vůbec přisuzuje zásluhy o vysoké postavení v domě svého pána:

"Řekl manželce svého pána: „Pokud mě tu můj pán má, nestará se o nic, co je v domě; svěřil mi všechno, co má. V tomto domě není nikdo větší než já. Nevyňal z mé správy nic, jen tebe, protože jsi jeho manželka. Jak bych se tedy mohl dopustit takové špatnosti a prohřešit se proti Bohu!“ " (1. Mojž. 39,8-9)

Všimněte si, že až na samém konci řekl "a hřešit proti Bohu". **Bůh je dobrý v tom, že když neuspějete v jedné zkoušce, dá vám příležitost k další.** Josef měl tvrdou hlavu, a tak mu Bůh poradil jediné: vězení. Čas plynul, až nakonec Bůh řekl, že je čas semestrálních zkoušek. Dvěma

dvořanům egyptského krále, kteří s ním byli ve vězení, dal sny. Josef byl na ně zvědavý a věřil, že mu Bůh dá jejich přednášku. A Bůh skutečně Josefovi zjevil jejich význam; byla tu reálná šance dostat se z vězení. Jeho slova však prozrazovala postoj jeho srdce: "Nezapomeň na mě, až se ti bude dařit, prokaž mi laskavost a zmiň se o mně před faraonem, aby mě dostal z tohoto vězení" (Genesis 40,14). Propásl příležitost svědčit o Bohu Izraele a opět nedokázal vzdát Bohu slávu. V důsledku toho strávil následující dva roky v vězení očisty. Po dvou letech dal Bůh faraonovi sen. Královský nadřízený poddaných si náhle vzpomněl na Josefa. Jak zněla Josefova odpověď tentokrát: "Josef faraonovi odpověděl: Není to v mé moci, ale Bůh dá faraonovi příznivou odpověď" (Genesis 41,16). Diplom pro Josefa: konečně přešla sláva z něj na Boha! Bůh se dotkl faraonova srdce a jmenoval Josefa správcem celé egyptské země.

Dovolíme-li Bohu, aby z našich srdcí vytrhl to, co je třeba proměnit, zjeví nám tajemství, o nichž se mluví v královských komnatách, a svěří nám dílo přímluvy za celé národy. A mezitím bude pracovat na třetím kroku principu čistého srdce – v něm očistí naše srdce nejen od hříchu, ale také od zranění. "Dbejte na to, ať nikdo nepromešká Boží milost; ať se nerozbují nějaký jedovatý kořen, který by nakazil mnohé." (Žid 12,15).

Neznám nikoho, kdo by prošel životem bez bolesti v srdci. Někdy se na Golgotě jen trochu osprchujeme, místo abychom dovolili Bohu řezat a omývat rány jeho očišťující krví. Často si neuvědomujeme, jak velké škody v našich srdcích působí, ale až v těžké situaci se naše zahořklost projeví ve slovech a činech. Pokud nedovolíme Duchu svatému, aby vytáhl na světlo neodpuštění v našich životech, budou naše modlitby poskvrněny ranami našich srdcí.

Neskrývejme tedy před Bohem to, co nosíme hluboko v sobě. Nedržme v sobě temnotu. Neprohlašujme, že jsme dokonali, když vůbec nejsme. Nejprve se otevřeme jeho Duchu a nechme ho působit na každou obtížnou věc ve svém srdci. Nechme ho promluvit – slyšme, co chce v nás změnit, co nám chce vzít, pojmenujme to a předejme mu to. Pak už jen prohlašujme, že jsme novým stvořením v Kristu a že i tato věc, které se Bůh právě dotkl, má být proměněna.

Pak zjistíme, že se Bůh dotkl kořene, z něhož vyrůstal jiný problém v našem životě – nebo že se dotkl zdi, která nám bránila zdědit plnost požehnání. Bůh je světlo – když mu otevřeme temné věci ve svém životě a dovolíme mu, aby do nich vstoupil, vpustíme do nich světlo, které okamžitě zničí temnotu v nás.

Čisté srdce stvoř ve mně, Bože. Amen